

Magdalena Sitek

Organy odpowiedzialne za kreowanie polityki UE w zakresie turystyki

---

Studia Prawnoustrojowe nr 6, 211-214

2006

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Magdalena Sitek

Olsztyn

Organy odpowiedzialne za kreowanie polityki UE w zakresie turystyki

Wstęp

W dobie kryzysu gospodarczego, skutkującego przede wszystkim wzrostem bezrobocia, Unia Europejska podejmuje szereg działań zmierzających do zniwelowania negatywnych aspektów tego zjawiska. Turystyka jest jednym z sektorów gospodarczych, który przez długi okres był nieobecny w polityce wspólnotowej, a rodzi największe nadzieje na pobudzenie wzrostu ekonomicznego i zmniejszenie stopy bezrobocia. Początki wspólnotowej polityki w zakresie rozwoju sektora turystycznego sięgają końca lat 70. i początku lat 80. Jest to zatem jedna z najnowszych polityk wspólnotowych, mająca ogromny wpływ na rozwój wspólnego rynku. Od tego czasu wydano liczne uregulowania prawne dotyczące turystyki oraz powołano instytucje odpowiedzialne za kreowanie i monitorowanie tego rodzaju polityki¹. W niniejszym artykule przedstawiono właśnie organy wspólnotowe odpowiedzialne za tworzenie polityki turystycznej w Unii Europejskiej.

Polityka wspólnotowa w zakresie sektora turystycznego jest kreowana i monitorowana przez trzy organy. Pierwszy z nich to Komitet Doradczy ds. Turystyki, drugi zaś to Oddział ds. Turystyki w XXIII Dyrekcji Generalnej ds. Polityki wobec przedsiębiorstw, polityki handlowej, polityki w obszarze turystyki oraz gospodarki socjalnej.

Komitet Doradczy ds. Turystyki (*Tourism Advisory Committee*)

Komitet Doradczy ds. Turystyki został ustanowiony na podstawie decyzji Rady z 22 grudnia 1986 r.² Głównym zadaniem Komitetu było prowadzenie

---

¹ Więcej o uregulowaniach wspólnotowych dotyczących sektora turystycznego zob. C. Notarstefano, *Lineamenti giuridici delle attività turistiche*, Bari 2003, s. 20 i nast.; idem., *Protection juridique des touristes et intégration européenne. Bilan et perspectives*, Bari 1997, s. 27 i nast.

² Tekst tej decyzji 86/664/EWG zob. OJ Nr L 384, s. 52.

konsultacji i współpracy w zakresie turystyki we Wspólnotach Europejskich. W taki sam sposób zostały określone zadania Komitetu w art. 2 decyzji. Powołanie Komitetu nastąpiło na podstawie art. 235 Traktatu Wspólnoty Europejskiej w porozumieniu pomiędzy Komisją, Parlamentem Europejskim i Komitetem Społeczno-Ekonomicznym oraz na podstawie art. 2 traktatu. Członkami Komitetu są przedstawiciele poszczególnych państw członkowskich, w tym również nowo przyjętych. W sumie Komitet liczy 25 członków³, którzy winni spotykać się raz w roku, jednak w celu pełniejszego oglądu rzeczy mogą wymieniać się informacjami uzyskanymi z raportów przesłanych do Komisji przez państwa członkowskie.

Komitet Doradczy ds. Turystyki został usytuowany pod auspicjami Komisji Europejskiej, która zapewnia mu również obsługę sekretariatu. Każde państwo członkowskie ma prawo posiadać swojego przedstawiciela w tym Komitecie (art. 1). Każde państwo członkowskie na podstawie tej decyzji jest zobowiązane do przesłania do Komisji sprawozdania z działań podejmowanych w zakresie turystyki w danym państwie, zwłaszcza tych, które mają wpływ na podróżowanie między państwami (art. 4). Informacje te są przesyłane między państwami.

Komisja lub poszczególne państwa członkowskie mogą stawiać Komitetowi dodatkowe zadania, mianowicie mogą wnosić o rozpatrzenie przez Komitet konkretnych problemów istotnych dla interesu Wspólnot. Stąd Komitet może również doradzać Komisji w różnych kwestiach związanych z turystyką, jeżeli konieczne jest to do wydania decyzji. Członkowie Komitetu zobowiązani są do zachowania w tajemnicy posiadanych informacji.

Oddział ds. Turystyki w XXIII Dyrekcji Generalnej

Organem zajmującym się bezpośrednio kreowaniem polityki Unii Europejskiej w dziedzinie turystyki jest Oddział ds. Turystyki w XXIII Dyrekcji Generalnej ds. Polityki wobec przedsiębiorstw, polityki handlowej, polityki w obszarze turystyki oraz gospodarki socjalnej⁴. Głównym zadaniem tej jednostki organizacyjnej Komisji Europejskiej jest dbałość o rozwój turystyki, zwłaszcza w perspektywie zatrudnienia. Urząd ten zmierza do zapewnienia odpowiedniej jakości usług turystycznych, równoważnego rozwoju tej dziedziny gospodarki, rozwoju przedsiębiorstw turystycznych. Innymi słowami, ma za zadanie dbać o rozwój całego sektora turystycznego.

Oddział ds. Turystyki w zakresie realizowanych zadań współpracuje z innymi instytucjami unijnymi, w tym z Parlamentem Europejskim, Radą Mini-

³ OJ No L 236, 23 września 2003, s. 925–925.

⁴ Więcej o strukturze organizacyjnej Komisji Europejskiej zob. F. Emmert, M. Morawiecki, *Prawo Europejskie*, Warszawa 2002, s. 80 i nast.; J. Galster, C. Mik, *Podstawy europejskiego prawa wspólnotowego. Zarys wykładu*, Toruń 1996, s. 110 i nast.

strów, Komitetem Regionów i Komitetem Społeczno-Ekonomicznym. Współdziałanie to polega na realizacji procedury konsultacji i partnerstwa przy podejmowaniu decyzji. Ponadto Oddział ds. Turystyki podejmuje bliską współpracę z organizacjami i przedsiębiorstwami turystycznymi w Unii Europejskiej⁵. Dzięki temu Unia Europejska ma możliwość wpływania na rozwój przemysłu turystycznego, ochrony naturalnego i kulturowego dziedzictwa.

Europejska Agencja Środowiska

Europejska Agencja Środowiska powstała w 1990 r. na podstawie rozporządzenia EWG 1210/90, a od 1993 r. mieści się w Kopenhadze. Zadaniem tego organu jest dostarczanie informacji decydentom i opinii publicznej w celu wspierania zrównoważonego rozwoju oraz poprawy stanu środowiska naturalnego w Europie. Do celów tej instytucji należy:

- 1) koordynacja Europejskiej Środowiskowej Sieci Informatyczno-Obszerwacyjnej (EIONET) i systemu informacji;
- 2) gromadzenie i analiza danych z dziedziny środowiska, pochodzących od służb Komisji Europejskiej, krajów członkowskich Europejskiej Agencji Środowiska, organizacji międzynarodowych, konwencji i na podstawie porozumień;
- 3) odpowiednie doradztwo przy opracowywaniu polityki i strategii;
- 4) zapewnienie powszechnego dostępu do informacji o środowisku w Europie.

Agencja opracowała strategię rozwoju na lata 2004–2008, która jest zbieżna z Programem Działań na rzecz Ochrony Środowiska. Działania Agencji koncentrują się w ramach czterech dziedzin: zmiany klimatyczne, utrata różnorodności biologicznej i zrozumienia zmian przestrzennych, ochrona zdrowia ludzkiego i jakości życia oraz gospodarka zasobami naturalnymi i odpadami. Szczególnym obszarem zainteresowania jest ocena międzysektorowych oddziaływań na środowisko⁶.

Powiązania działań Agencji na rzecz ochrony środowiska z turystyką należy upatrywać przede wszystkim w dyrektywach zmierzających do zachowania różnorodności biologicznej w Europie. To zagadnienie jest szczególnie ważne ze względu na turystykę masową, która coraz częściej dociera na tereny bogate w różne typy flory i fauny. W sposób szczególny należy chronić parki narodowe i rezerваты. Instrumentem do działań w tym zakresie jest gromadzenie informacji o zmianach zachodzących w różnorodności biologicznej. Niemale znaczenie posiada również badanie powiązań pomiędzy

⁵ Zob. [online] </www.eubusiness.com/guides/tourism> dostęp: z 12 marca 2005.

⁶ Zob. J. Rybarczyk, *Europejska Agencja Środowiska (European Environment Agency, EEA)*, [w:] *Agencje Unii Europejskiej*, pod red. A. Dumala, Warszawa 2002, s. 50.

tymi procesami oraz badanie presji społeczno-ekonomicznej na wykorzystywanie różnorodności biologicznej do celów turystycznych. Agencja zamierza do 2010 r. powstrzymać procesy negatywne zachodzące w ramach różnorodności biologicznej⁷.

Podsumowanie

Stworzenie trzech instytucji odpowiedzialnych za kreowanie polityki w sektorze turystycznym wynika ze świadomości organów Unii Europejskiej ważności tego sektora dla wspólnego rynku. Z kolei wpisanie do zadań Europejskiej Agencji Środowiska celów z zakresu turystyki wskazuje na bliskie powiązanie polityki turystyki z polityką ekologiczną Unii.

---

⁷ Zob. J. Ciechanowicz, *Prawo ochrony środowiska*, Koszalin 1995, s. 122 i nast.